

dannelser mindre vidtgående. Men som noget positivt kan det fremhæves, at det nu bliver lettere at overføre merit fra én gymnasial uddannelse til en anden og at tage elementer af en ungdomsuddannelse ved at tage fag på en anden uddannelse. Studieretningsforløbet er godt, fordi det giver mulighed for samarbejde fag imellem i langt højere grad end i dag. Det sikrer både bredden og dybden i uddannelserne.

Uanset at partierne ubetinget er tilhængere af de bindinger mellem fag, som f.eks. følger med indførelse af studieretningsforløb, lægger partierne også meget vægt på, at skolerne har den størst mulige frihed i forhold til, hvad der lokalt er muligheder for.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne stemmer imod de af Enhedslisten stillede ændringsforslag, fordi der er indgået en aftale med regeringen og Dansk Folkeparti, hvor en række af partiernes synspunkter er blevet tilgodeset. Men det er jo sjældent, at man får alt, når mange partier er med i en aftale. Derfor er det heller ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne gerne havde set, at nogle forslag svarende til Enhedslistens ændringsforslag var blevet tilgodeset. Partierne mener, at det burde være muligt at gå til gruppeeksamen. Det forekommer ikke logisk, at gruppeeksamen er tilladt stort set alle steder i det danske uddannelsessystem, men ikke i de gymnasiale ungdomsuddannelser.

Partierne havde også gerne set, at der kunne fastsættes et loft over klassekvotienter. Derfor arbejdede Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne under forhandlingerne ligesom Enhedslisten for, at »antallet af elever i stamklasser må normalt ikke overstige 28 elever«. Men det kunne der ikke blive enighed med regeringen om. Derfor er der fortsat ikke noget loft over klassekvotienterne. Men i stedet for som Enhedslisten at stå fast på deres principielle opfattelser på alle punkter har partierne valgt at få så mange ændringer ind, at det samlede resultat blev så godt, som tilfældet er, og som Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne derfor fuldt ud kan støtte.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovfor-slaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men stemmer for de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget finder, at forliget om hhx og htx indeholder gode og dårlige elementer og en række ting, der kan udvikles progressivt eller bruges reaktionært.

Aftalen om hhx og htx indfører den såkaldte »uddannelsestid«. Aftalen udvider undervisningsbegrebet til også at omfatte bl.a. forelæsninger og virtuel undervisning. Det betyder, at der er åbnet en ladeport for, at man kan lade klassekvotienterne stige yderligere. Begrebet uddannelsestid kan bruges progressivt og kan skabe et bedre udgangspunkt for de gymnasiale uddannelser på det merkantile og det tekniske område, men begrebet uddannelsestid åbner også for massive nedskæringer og forringelser. Begrebet uddannelsestid åbner for, at man kan bruge en variation af uddannelses- eller undervisningsmetoder, men i og med, at man ikke lægger et loft ind for, hvor mange lærere der skal være pr. elev – altså laver en lærer-elev-ratio – ender det med at være et redskab for nedskæringer.

Det er hovedløst at lave så stort et stykke arbejde for at ændre uddannelserne og så efterlade en ladeport på størrelse med indgangen til Skt. Peters-kirken for nedskæringer. De stigende klassekvotienter på landets handelsskoler og tekniske skoler er kilde til for lidt tid til den enkelte elev, til dårligt arbejdsmiljø og til frasortering af de bogligt svageste. Flere elever pr. lærer betyder reelt mindre faglighed. Derfor er det med en åbning for forelæsninger og virtuel undervisning helt afgørende, at der sættes et loft for, hvor mange elever der gennemsnitligt er pr. lærer. Det ville regeringen desværre ikke være med til.

Enhedslisten har derfor stillet ændringsforslag om, at der indføres et sådant loft på maksimalt 28 elever.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.